

Ekologicky a energeticky výhodné mikroorganismy

Snižené náklady na ohřívací/chladící procesy, vysoké výtežky při reakcích zahrnujících termolabilní složky, kapacita pro monitorování životního prostředí za nízkých teplot a neposlední řadě i rychlé a ekonomické ukončení procesu mírným zvýšením teploty jsou hlavní výhody, které předurčují boom v použití psychrofilních a psychrotolerantních mikroorganismů v 21. století.

Jsou to mikroorganismy, které jsou schopny růst a rozmnožovat se za teplot blízkých 0 °C. Obývají oblasti, kde se průměrná teplota pohybuje pod 5 °C. Protože takové oblasti zaujmají více než tři čtvrtiny naší planety (oceány, Arktida, Antarktida, ledovce), představují mikroorganismy adaptované na nízké teploty významnou skupinu organismů.

K tomu, aby dokázaly přežívat v chladných prostředích si tyto mikroorganismy vyvinuly celou řadu adaptačních mechanismů u všech svých buněčných složek, zahrnujících membrány, systém zajišťující energii, expresní systém, biodegradační dráhy i složky podlející se na příjmu živin. Všechny tyto mechanismy lze popsat v rámci adaptačních změn jejich buněčných proteinů a lipidů. V případě proteinů je cílem udržení dostatečné flexibilita struktur i za nízkých teplot, což zajišťuje především nekovalentní interakce daného proteinu. Bílkovinové katalyzátory, enzymy, z psychrofilních a psychrotolerantních mikroorganismů, pak mají na rozdíl od svých mezofilních protějšků nízké teplotní optimum, vysokou katalytickou schopnost za nízkých teplot a v neposlední řadě vykazují značnou nestabilitu za vyšších teplot. Ze složek buněčných lipidů, tvořících membránové systémy, hraje rozhodující úlohu v zachování buněčné životnosti za nízkých teplot mastné kyseliny.

Nejčastějšími mechanismy, vedoucími k zachování fluidity buněčné membrány, jsou zkracování délky řetězce mastných kyselin a syntéza nenasycených a větvených mastných kyselin. Na rozdíl od změn v buněčných proteinech, které jsou výlučně vázány na genom, změny ve složení lipidů mohou být jak genotypové tak fenotypové. Mikroorganismy tak mají schopnost regulovat složení své buněčné membrány přímo v závislosti na vnějších podmínkách, tj. přímo reagovat na environmentální podněty.

Z hlediska praktického využití této mikroorganismů dochází v poslední době ke studiu jejich možných aplikací v řadě biotransformačních a bioremediačních technologií. Jejich hlavní výhodou je možnost dekontaminace znečištěných zón *in situ* za teplot pod 15 °C, tj. tam, kde většina mezofilních mikroorganismů vykazuje minimální aktivity. Jako příklad může sloužit biodegradace vicesytných alkoholů (ethylen-, propylen-, diethylenglykol) uvolňujících se z nemrzoucích směsí používaných v leteckém průmyslu a nacházejících se v okolí letištních drah. Avšak v současné době jsou nejvíce využívány enzymy izolované z této mikroorganismů, které díky svým vlastnostem mohou sloužit v řadě praktických aplikací zahrnující široké spektrum biotechnologických oblastí (na příklad prací prostředky, mlékárenský a masný průmysl, čištění kontaktních čoček).

*Michal Stibor
a Blanka Králová*